

Þingsar athugasemir um sundin í Stokkseyri og leiðingur við þau.

Stokkseyrar sund: Lejar að því er komið að utavörðum í vara sönnu brúni, má eigi liggja nær því en svo, að "Bíðin beri í Efri-melit" - Verplumar-húshæfólis: Egarbolta - og "á meðlynu", þ. e. að Sundvöðuna beri í eyðri öxl Fugólfsfjalls, nærst að austan, og er það kallað aðliggja á grösnu". Þer þá að veita þessu athygli:

1. Aðliggja eðli ofnæmi "Skot", en það er badi, sem lokar sundin, og hann telur sig upp, og eru ofangreind merki: Bíðin í meitil (innavörðun) og "á grösnu", vegilegt að forðast "Skot".
2. Falli sjór á Oluboga, má eðli leggja á sundid. Sé útsýnt alda, má eðli leggja á sundid, og sjór fellur í Framnesboda. Þóði þessi föll verða að vera gengid hjá oflötumur stór-föll milli Oluboga s.d. Húsarsundsflúð, Trolalendur og Hlaupsbodi að austan, áður en lof er á sundid.
3. Ólag á sundinum verður einnig að vera gengid hjá eða komið inn fyrir utasta boda, en þer er 3, fyrir utan Skot (hann er H. Fallid)
4. Getu vel að sjávarlojum: Hótt-kavaxnar öldur eru á leiðinni: Séu þess komnar inn undir hraun eða inn á það, verður tíminn of nauður til þess að herna að sundan föllum of þeris á sundin, sérstaklega ef þer og brúid er gáðu hratt og í vestri, ella má þer hóðrarstigi á sundin, vegna þess, hvo strámmurinn er háður úti á því, eftir ólögum, svo háður, að þótt lífnóður sé, þá steinmarkear eigi um leiovi tíma.
5. Getu þess, að árar fastist eðli í sjó og Halli formadur: "Árar í Hjó!" er áriðandi, að allri stungi árahlunnunum niður fyrir lokur sé, svo að árabléðin eigi svo hátt uppi á sjóninu, að hann nái eðli til þess. Þegar svo þer úd, sem sjalkau stöður, hleypur stípsid á sjóninu, og sé hann undir niðri stípi, er öllu óhott. En það kallað, að stípsid hlaups: með. Sé sjórinn há og aðfalli komnin, og áttarlega undir stípinu, er það kallað að þá "stærri undan"; þáder: að þá ver stípsid eðli niðri í sjónum og er þó mjög hott úd að því snú, og það

þjóti einn og orskot til annars hvarrar hlíðar - ofta st. vestur í Þringandiun,
eða frá hvalfi, sem miðj er hætt við, og undan stey.

6. Viðsast er að vera frekar vestur af Stov, og afhallandi merkjum, þegar lafar á sundid,
og stýra brátt austur á við, á hett merki, einstunum ef brinn er hafloft eða vestloft, og
halda svo merkjum. Þangad til komid er inn fyrir Sussel (innsta báðann), en merkin
á hönum - þegar beygja mátti austur á við - var „Susselvarðan í Gofuvel“. Þrá
ein þessi merki höfðin, en hver kominn ein í þeirra stad, veit of eldi. Soo
ligger leidiu inn fyrir vestan Stölu o. s. frv, einn og ég hef líst þeim í ritum
„Reidi og leidiu“ á Stollseppi, fyrir vörri so árum. —

Stollur eftir það (inn 1890) fékk of því framgeft, að í fífti vísasamþykki fyrir
Stollsepparvöldi stod, var svo ákvæðið, að búsola skyldi bændi yfir alla bjóða og
lódarlausu, hvort sem nokkur vori athugasamt við sjó eða eldi, svo að, ef eitthvæð
yrdi að á sundunum, flakstöt lóðinnar síður eða gæti orðid þess valdandi, að þótt
héldeu steyri og mönnum föðum í Þringandiunum. En það hafði of oft séð, ead þótt
og síðar, sem gæði bjóðgumarslitraunir allar óni gju lojar, t. d. 26. marz 1881 (S. P.
Vesthandson), 25. marz 1891 (Sj. Þrimsson) og 20. marz 1897 (Tofsi Þikulásson) en
einlunum í Þorlálshöfnu 16. marz 1895, en Einar Einarsson leuti þar og stjórnum
hejops mid steyr hans, svo hátt upp á „Hellun“ í norðuvörinum, að manum allis þouzu
þurrunum föðum úr steyrim: Hefdi það farið fámum þeimum steyrnum, hefði stór-
slys orðid, og semiloga eldkerk steyr getað leut þá um kvöldid á stórbrinni
og myrðri, en þau varu þá í tengtali út á Þroddunum, Óleut. Þóðinnar hefðu
flakstöt um alla vörina og gætt alla leudni og fjöru. En svo var mi á stöð,
þrátt fyrir samþykkingu, að 8 bjóðar, og 14 voru öyfirleudni líj á Einari þetta kvöld!
Soona var hlýðnið skyldan hjó hásetum hans og mönnum yfirleiti. Þessi
áttu soo bóst med að stíli þess og fjóðila orýggi stáðstojum, sem sýni-
loft var þó, að gæta vandad þá lífnum, og fjóðla annars manna. Soo var
og um fleira, sem of sleppi að gæta um að þessu sinni.

Múlasund: Merkin í því voru þessi: Stálvöðuma —, sem nú er samulega höfjin —
 átti að vera við vörð, sem stóð upp í Vöstra-Fragerdisbúli, Vestast; en grunnmídið
 var að yrta fallið á Ölvöga átti að vera við Loftstadohol. Austanvert við múlas-
 sund er Múlasundsfliðin, hár badi, sem lýkur sundinu í miðlu brinni; þar fer að forðast,
 að liggja ofudri hönum, en þó svo neðri, sem munnt er og halda síðan austur í vís, svo
 sem forð fyrkir og kerid er fram hjá fallinu af Flúðinni, til þess að komast fram hjá
 amari minni Flúð (litlu Flúðinni) sem er í miðju sundinu niðr norri merkjum, en þó
 flekar vestur af þeim. Að henni sleppti er varjulega ótt hatta úti og merkjum haldið
 um miðri handssundursrás, síðan fyrir innan Háleyjaborg, eða inn að framri Súna's o.s.fv.
 Varast ber, að fara austur af merkjumum í þessu sundi, síðt svo, að veim muni.

Vitanlega er sjór valinn með blidjón of öldum þeim, er á Hrunna að stöðja af
 hafi utan, en einnum bogaþollumum í Ölvögumum og Flúðinni: Sér þau stór,
 ganghröð og sjónihel, er þetta sund atþugvert niðr, sem ótt óimur, einnum of brin
 er í vexti. Bogaþollum, sem taka sig upp í Ölvögumum „de, egu þeim“ í múlas-
 sundi niðr bráðlega og eru þau því atþugvert niðr. — Einuig ber, að varast að
 fara ofudri Fróvalandum, því þótt fallin í þeim hidi lítið eitþ síðar hjó, en á Flúðinni
 (stóru Flúðinni), er „leivni“ niðr óhrin austan vert við Fróvalandur.

Hleypósin er stórsteipaleid og að jafnaði eigi þarinn, nema í samulega fornum sjó;
 merkin í hrunum voru þau, að kaupfélagshúsið átti að vera við sundlíð, sem var
 — og er nú — í þeim fyrir vestan Hól (Hólstíni) eða í Hesteyri, þ. e. Vesturindum
 í Hestfjalli; en það ber lítið inn að Hlofa, en þau fyrir innan er stórsteipaleid. Vitanlega
 er Hleypósin for bátum, sá hann amari for stórsteipum, en hann er sjaldan notadur.

Þröfasund er mýr og aldrei notud nema í ládeyðum. Þau nú aðeins nefna, en það
 er þýðingulítið að nefna sundmerkin í þeim, enda sem þeir of fallin vidur. Nefnin eru
 þessi: Hnararó's, Ólmarsund, Lou's, Ölvögumund, Fress, Róða, Þjanna vörðumund,
 Hranasó's, Ríthannasó's o.s.fv. og er þá kerid vestur fyrir Þannlakrann, ótt talin austan for.
 Stjörnustína sund,

